

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4189

за изменение в частта за разноските

гр. София, 25.05.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 66 състав,
в закрито заседание на 25.05.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Елка Атанасова

като разгледа дело номер **4414** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 248 от ГПК във вр. с параграф 2 от ДР на ДОПК.

С молба, постъпила по делото на 24.01.2022г., от процесуалния представител на ответника по адм. дело № 4414/2021г. на АССГ е поискано изменение на решение № 7907/29.12.2021г. по същото дело в частта за разноските. Направено е искане жалбоподателят [фирма], ЕИК[ЕИК], да бъде осъден да заплати изцяло разноските по делото, независимо от неговия изход, на основание чл.161 ал.3 от ДОПК. Алтернативно се поддържа определянето на разноските да се извърши по реда на чл.161 ал.1 от ДОПК, съобразно материалния интерес по делото, възлизащ на 348 120,58 лв.,с приложението на чл.8 ал.1 т.5 от Наредба № 1/2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Като основание за определянето на разноските по реда на чл.161 ал.3 от ДОПК е посочено представянето от страна на жалбоподателя на „огромен брой новосъздадени документи, съгласно опис на представените документи“ на л.453 и сл. от делото, които са ценени от съда и които документи не са били представени в ревизионното производство и в производството по оспорване на РА по административен ред. Оспорва се наличието на доказателства за изплатено адвокатско възнаграждение на адв.М. – пълномощник на жалбоподателя, в размер на 6500 лв. с доводи, че лицето, в полза на което са извършени преводите, е Д. Г. Б., който не е процесуален представител на жалбоподателя по делото.

Молбата, като подадена по пощата на 20.01.2022г., е приета от съда за процесуално допустима, поради което с разпореждане от 26.01.2022г. съдът е изпратил препис от молбата до жалбоподателя, с указание за възможността в едноседмичен срок да изрази становище.

С молба от 04.02.2022г. адв.М., пълномощник на жалбоподателя [фирма], моли молбата на ответника за изменение на решението в частта за разноските, да се остави без уважение, като неоснователна. Поддържа, че в производството при първото разглеждане на делото са представени документи, които не са новосъздадени.

Представените документи са приети като доказателства по делото в о.з. на 20.10.2020г., при първото му разглеждане на делото, без възражение от страна на ответника. Твърди също и че тези документи, в по-голямата си част се съдържат и в административната преписка. Поддържа и че искане за присъждане на разноски по реда на чл.161 ал.3 от ДОПК не е претендирано от страна на пълномощника на ответника в о.з. на 28.09.2021г., когато делото е обявено за решаване. Поддържа, че съдът законосъобразно е приел наличието на доказателства за заплащане на разноските, вкл. и оглед на факта, че Д. Б. е адвокат, с надлежна представителна власт по делото. В заключение поддържа, че алтернативното искане за определяне на разноските на база материалния интерес е неоснователно, тъй като същото би довело да присъждане на разноски, които реално не са направени – присъдени с оспореното решение са 17 430 лв., а според материалния интерес същите биха били 20114,82 лв. (за две инстанции по 8492,41 лв.).

Съдът като съобрази, че молбата за изменение на решението е подадена по пощата, в срока за обжалване, намира същата за допустима по чл.248 ал.1 АПК.

Със съдебно решение № 7907/29.12.2021г. съдът се е произнесъл по същество на спора, като отменил оспорения ревизионен акт №Р-22220215007115-091-001/28.06.2016 година, поправен с РА за поправка на РА П-22220216117767-003-001/11.07.2016 година, мълчаливо потвърден чрез непроизнасяне от страна на Директор на Дирекция“ ОДОП“ в частта, в която е увеличен финансовият резултат по ЗКПО за 2014 година със сумата от 410 708,13 лева, във връзка с извършени плащания по фактури, издадени от доставчиците [фирма], [фирма] и [фирма], в частта, в която на основание чл.26,т.2, във връзка с чл.10,ал.1 от ЗКПО е увеличен финансовият резултат по ЗКПО за 2012 година със сумата от 493 124,47 лева във връзка с извършени плащания по фактури, издадени от доставчици [фирма], [фирма], [фирма] и [фирма] и в резултат на това са установени задължения за корпоративен данък в размер на 127 348,88 лева, ведно с лихви за забава, и в частта, в която за периода 01.10.2013 година - 30.09.2015 година са определени задължения по ЗДДС в размер на 213 100,64 лева, ведно с лихва за забава.

Със същото решение съдът е осъдил Дирекция "ОДОП" при ЦУ на НАП- [населено място] да заплати на [фирма] [населено място] сумата от 17 430 лева разноски по делото, представляващи заплатена държавна такса, адвокатски хонорар и депозити за вещи лица, на основание чл.226 ал.3 от АПК, вкл. и за производството пред ВАС.

При разглеждане на делото пред настоящия състав не са ангажирани нови писмени доказателства от страните по делото.

При първото разглеждане на делото от страна на ответника е представена административната преписка по издаване на оспорения акт, а от жалбоподателя – в о.з. на 30.06.2020г., са представени писмени доказателства по опис (л.53-461), ползвани от вещото лице по допуснатата и приета съдебно-техническа експертиза. Изрично ВЛ Й., изготвил заключението на СТЕ в о.з. на 30.06.2020г. (л.447-449) е посочил, че за всички обекти е ползвал документи, намиращи се по делото. Единствено допълнително са му представени само документи, които касаят въвеждане на обектите в експлоатация, за разлика от Протоколи обр.19 които са били налични по делото.

Във вр. с изготвяне на заключението на допуснатата ССЧЕ, извършена от ВЛ П., вещото лице е извършило проверка в счетоводството на жалбоподателя и на доставчиците му

– Н. строй консулт Е., Мистър Ал 1 О., И. МК инженеринг О., А. СК О., , И. уни груп Е., Е. 2014 ПГ Е.. Представените в о.з. документи по опис от страна на жалбоподателя са именно документи от счетоводството на посочените доставчици на същия, които в ревизионното производство са съществували, но не са били събрани от страна на ревизиращите органи. В ревизионния доклад липсват констатации за изискани и непредставени при ревизията от страна на жалбоподателя документи, а по отношение на гореизброените доставчици е описано, че ИПДПОЗЛ са връчени по реда на чл.32 от ДОПК (за Мистър Ал 1 О., , Н. строй консулт Е., И. МК инженеринг Е., А. СК О.). На Е. 2014 ПГ Е. ИПДПОЗЛ е връчено по ел.поща, но в указания срок, от страна на този доставчик не са представени документи и писмени обяснения–стр.72 от РД. На И. уни груп Е. ИПДПОЗЛ е връчено по ел.път, като от страна на дружеството на 09.12.2015г. са представени документи, описани в РД – стр..76.

С оглед на горното съдът намира молбата за изменение на Решение № № 7907/29.12.2021г., постановено по адм. дело № 4414/2021г. на АССГ, като на основание чл.161 ал.3 от ДОПК жалбоподателят, като страна, представила доказателства в о.з. на 30.06.2020г., бъде осъдена да заплати изцяло разноските по делото, независимо от неговия изход, за неоснователна. Това е така, защото от страна на жалбоподателя не се представят доказателства, които е можело да бъдат представени от него в ревизионното производство, а се представят доказателства, които по една или друга причина ревизиращите органи не са успели да съберат от доставчиците на същия в ревизионното производство. Нормата на чл.161 ал.3 от ДОПК е приложима за неоснователно бездействие от страна в административното производство, а настоящия случай именно вследствие на процесуална активност на жалбоподателя се представят доказателства, намиращи се при доставчиците му, които ревизиращите органи е следвало да съберат в ревизионното производство, но не са го направили. За тези доказателства има изрично писмено изявление на процесуалния представител на ответника (л.467), в което същият ги определя като неотнормими към правния спор, като „отнасящи се до отношения не между подизпълнители, явяващи се доставчици на жалбоподателя, а между различни страни и жалбоподателя, в качеството му на изпълнител/строител/или доставчик.“ , т.е. в случая не са касает доказателства, които страната е могла да представи в хода на административното производство и които са били от решаващо значение за изхода на спора. Всички доказателства, послужили като основание за постановяване на съдебния акт, са били на разположение на приходната администрация. Отделно от това по делото не са ангажирани каквито и да било доказателства за неспазване от страна на жалбоподателя на срока за представяне на изискани в хода на ревизионното производство документи или за непредставяне на изискани документи.

Неоснователна е молбата на ответника и по отношение на твърдяната недоказаност на заплащането на разноските. На стр.192-193 от делото е представено пълномощно за преупълномощаване на адв.М. от адв.Б., т.е. не е налице липса на доказателства за надлежно заплащане на разноските.

Неоснователна е и молбата в частта на алтернативното искане за определяне на разноските в съответствие с материалния интерес по делото, доколкото същите са определени в действителният им доказан размер, който е по нисък от размера, определен по реда на Наредба № 1/2004г.

Предвид гореизложеното съдът

О П Р Е Д Е Л И :

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖАНИЕ молбата на процесуалния представител на ответника по адм. дело № 4414/2021г. на АССГ, постъпила по делото на 24.01.2022г. , за изменение на решение № 7907/29.12.2021г. по същото дело в частта за разноските. Определението може да се обжалва пред Върховния административен съд с частна жалба в 14-дневен срок от връчване на преписи на страните.

СЪДИЯ :